

SZEMLE

Gál Ferenc

REALISTA

A városban képregényt köröznek
urunkról, amelyben pártütőkkel
és állatokkal hál. A filozófusok
konzulja persze őrjöng.
Az ötletgazda elfogását sürgeti
és a rajzolókéét nemkülönben.
A szürke eminenciás viszont (az asszony
támogatásával) mást sugalmaz.
Először is, békülékeny hangon
a gyanút tereljék régi ellenfelükre.
Hozzák mozgásba az adók behajtóit,
a ragály hasonló esetekre tartott hordozóit
meg néhány köztörvényest. A távolabbi
rokonokkal és a barátokkal kezdjék.
Megfontoltan szűkítve a kört,
az önmérsékletre szüntelen ügyelve.
Hiszen ha nem hibáznak, róla is
szemrebbenés nélkül állíthatják majd:
halála nem tapad kezükhöz.
Ahogy tetemét a vízből kifogják
(lehetőleg hetipiac napján),
ahelyett, hogy szájról szájra járna:
urunk bosszúálló, az terjed majd
a sikátorokban, hogy felsőbb hatalmak
visszfénye hatalma. És ki vádolna,
hogy önkényes a táblaképen
égi vándoréhoz hasonló uszálya,
ha még a bűnt is megtorolja
helyette, lám, a végzet.

Kortárs, 2010/6.

(Gál Ferenc 1961-ben született Budapesten. Verset ír.)